

Подольак З.Р.

Професійна підготовка управлінських кадрів для лісівничої галузі в лісгосподарських школах Австрії

Подольак Зоряна Романівна, викладач кафедри іноземних мов
Національний лісотехнічний університет України, м. Львів, Україна

Анотація. Статтю присвячено розгляду теорії і практики підготовки управлінських кадрів для лісгосподарської галузі в Австрії. На підставі аналізу нормативно-правової бази функціонування лісгосподарських шкіл Австрії визначено структурно-організаційні, змістово-цільові та методичні основи процесу професійної підготовки майбутніх фахівців із управління лісівничою сферою. Схарактеризовано провідні стратегії модернізації навчально-виховної діяльності австрійських лісгосподарських шкіл у сучасних умовах.

Ключові слова: система лісгосподарської освіти Австрії, управлінський персонал лісгосподарської галузі, професійна підготовка, лісгосподарська школа вищого / нижчого рівня

Вступ. XX – початок XXI століття, позначені передовсім стрімким науково-технічним прогресом, економічним розвитком, принесли людській цивілізації чимало благ і здобутків та водночас поставили життя на Землі на грань екологічної катастрофи. Сьогодні людство підійшло до межі, коли біосфера вже не в змозі нейтралізувати наслідки постійного зростання антропогенного навантаження на довкілля, необдуманого, винятково споживацького використання природних ресурсів, індустріалізації, урбанізації тощо. Чи не найскладніша ситуація склалася сьогодні із найбільшими природними екосистемами на Землі – лісами. Зростання кількості населення планети, неперервне урізноманітнення форм і способів його життєдіяльності нерідко супроводжується знищенням лісових масивів, суттєвим прискоренням темпів збезлісення у світі загалом, й Україні зокрема, що призводить до важких екологічних наслідків (посилення парникового ефекту, повеней, зсувів ґрунтів тощо). Сучасний стан лісового господарства нашої держави свідчить про гостру необхідність реалізації основ екологічного лісокористування, які б враховували необхідність різнопланового і цільового використання лісів, підвищення їх стійкості та посилення еколого-захисних функцій.

Водночас модернізація і розвиток лісової галузі в Україні неможливі сьогодні без кваліфікованих робітничих та управлінських кадрів, здатних самостійно й осмислено планувати і здійснювати лісгосподарські заходи відповідно до пріоритетів сучасної державної лісової політики. Зростання спектру завдань і напрямів діяльності в сфері лісгосподарювання зумовлює необхідність розбудови гнучкої і мобільної мережі освітніх установ, оптимального використання потенціалу вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, лісгосподарських шкіл, оновлення цілей, змісту, форм і методів їх навчально-виховної роботи тощо. З огляду на актуальність удосконалення української системи освіти фахівців лісгосподарського профілю відповідно до нових реалій їхньої професійної діяльності вважаємо доцільним звернення до зарубіжного досвіду в цій сфері. Особливу увагу привертає передовсім система професійної підготовки майбутніх працівників лісового господарства Австрії – країни із значними лісовими масивами, належно сформованою державною політикою у сфері лісокористування й цілою мережею лісгосподарських шкіл різних рівнів і типів.

Короткий огляд публікацій за темою. Впродовж років в Австрії розбудовується така система професій-

ної підготовки лісівничих кадрів, яка б відповідала нормам національної лісової політики, багатогалузевій структурі лісового господарства країни й реальним практичним потребам лісокористування. Відповідно питанням розвитку лісгосподарської освіти в Австрії відводиться неабияка увага науковців, результатом чого стали системні дослідження різноманітних аспектів австрійської системи професійної підготовки фахівців лісівничої галузі, зокрема: становлення системи лісгосподарської освіти Австрії в історичній ретроспективі (Й. Бухінгер [6], Ф. Гафнер [10], К. Фінк [9] та ін.); модернізації процесу професійної підготовки фахівців лісгосподарського профілю на рівні середньої освіти в сучасних умовах (М. Пільц [11], Й. Шелленбахер [12] та ін.); розвитку теорії і практики вищої лісгосподарської освіти (М. Велян, П. Ебнер [14] та ін.) тощо.

Варто зазначити, що вітчизняні науковці активно шукають шляхи і способи розв'язання актуальних проблем лісгосподарської освіти в Україні, в тому числі й на основі вивчення зарубіжного досвіду в цій сфері (І. Вдовенко [1], С. Заскалета [2], Л. Коритко [3], О. Якименко [4] та ін.). Водночас аналіз науково-педагогічних джерел засвідчив, що сучасна система професійної підготовки фахівців лісового господарства в Австрії, зокрема управлінських кадрів цієї галузі, на які першочергово покладається обов'язок практичної реалізації пріоритетів державної лісової політики країни, не була предметом спеціального дослідження в Україні.

Мета статті полягає в аналізі теорії і практики підготовки управлінських кадрів лісгосподарського профілю в системі середньої професійної освіти Австрії.

Матеріали та методи. У процесі дослідницької роботи здійснено комплексний аналіз, оцінку, інтерпретацію та узагальнення положень нормативно-правових документів Австрії щодо професійних обов'язків працівників сільського господарства та функціонування і реформування системи професійної середньої лісгосподарської освіти, чинних навчальних планів лісгосподарських шкіл, а також міркувань австрійських учених стосовно проблеми становлення і розвитку системи професійної підготовки фахівців лісгосподарського профілю на підставі ґрунтовного вивчення їхніх праць.

Результати та їх обговорення. Ефективність кадрового забезпечення галузі лісівництва в Австрії забезпечується передовсім ретельним контролем держави за професійною підготовкою фахівців цього профілю.

Уряд країни схвалив цілу низку нормативно-правових документів, що регламентують ледь не усі аспекти лісогосподарської освіти, зокрема її структуру, тривалість, мету і завдання, зміст, організацію тощо. Зазначимо, що вимоги до кадрового забезпечення лісогосподарської галузі в Австрії та його підготовки окреслює передовсім Закон “Про лісівництво” від 3 липня 1975 року (в редакції 2014 року). Так, відповідно до параграфу 104 статті 1 цього нормативного документу кадрові ресурси лісівничої галузі має складати належно підготовлений, професійно компетентний робітничий (робітники лісового господарства) та управлінський (лісники, ад’юнкти, асистенти лісівництва) персонал, що відповідально й ефективно виконує відповідні професійні обов’язки і завдання [7].

Для якісної підготовки робітничих й управлінських кадрів лісової галузі в Австрії створено гнучку, різнорівневу систему лісогосподарської освіти. Їх професійна підготовка реалізується передовсім у системі середньої професійної освіти, однак у різних типах навчальних установ. Зокрема йдеться про так звані середні професійні лісогосподарські школи нижчого і вищого рівня (niedere und höhere forstwirtschaftliche Fach- und Berufsschulen), які надають завершену середню професійну освіту в сфері лісівництва, при цьому перші дають змогу освоїти професію робітника лісового господарства, другі – лісника, ад’юнкта чи асистента лісівництва.

Відповідно до окресленої мети нашої статті розглянемо докладніше специфіку цілей, змісту, дидактичних принципів професійної підготовки управлінського персоналу лісівничої галузі в австрійських лісогосподарських школах вищого рівня, що найбільш чітко відображена в нормативно-правовій базі їх функціонування. Принагідно зазначимо, що усі заклади професійної підготовки фахівців лісогосподарського профілю в Австрії підпорядковані як Міністерству освіти, мистецтва і культури, так і Міністерству сільськогосподарського, лісового, водного господарства та охорони навколишнього середовища. Результатом спільної діяльності саме цих двох відомств і стала законодавча база діяльності різних типів середніх професійних лісогосподарських шкіл Австрії. Так, сьогодні правову основу підготовки управлінських кадрів лісогосподарської галузі в системі середньої професійної освіти Австрії, крім вже згаданого Закону “Про лісівництво” від 3 липня 1975 року (в редакції 2014 року), складають насамперед Закон “Про професійну підготовку за сільськогосподарським та лісогосподарським напрямом” від 14 червня 1966 року (в редакції 2014 року) та Постанова “Про навчальні плани сільськогосподарських і лісогосподарських шкіл вищого рівня” від 16 червня 2004 року.

Загальна тривалість навчання сільсько- і лісогосподарських школах вищого рівня, як визначають згадані нормативні документи, становить 5 років на основі базової шкільної освіти або 3 роки на базі первинної професійної освіти за напрямом сільське чи лісове господарство і щонайменше дворічної практичної діяльності у відповідних галузях. Водночас зазначимо, що обидва шляхи за умови успішного навчання і результативного складення випускного (дипломного) іспиту відкривають доступ до системи вищої освіти [8].

Відповідно до параграфу 2 статті 1 Закону “Про професійну підготовку за сільськогосподарським та лісогосподарським напрямом” від 14 червня 1966 року (в редакції 2014 року) сільсько- і лісогосподарські школи вищого рівня як невід’ємні компоненти системи середньої професійної освіти Австрії є спеціалізованими навчальними закладами для підготовки фахівців сільського і лісового господарства й створені для реалізації таких завдань:

- сприяння розвитку природних задатків та індивідуальних здібностей школярів відповідно до моральних, релігійних, соціальних цінностей і запитів суспільства на основі організації навчально-виховного процесу, відповідного віковим особливостям їх психічного і фізичного розвитку та особистим освітнім потребам й інтересам;
- озброєння молоді ґрунтовними, необхідними для успішної життєдіяльності та оптимальної професійної самореалізації знаннями, вміннями і навичками, формування готовності до неперервної самоосвіти;
- формування готовності до активної участі в економічному й культурному житті своєї країни, Європи і світу [8].

На відміну від Закону “Про професійну підготовку за сільськогосподарським та лісогосподарським напрямом” від 14 червня 1966 року (в редакції 2014 року), Постанова “Про навчальні плани сільськогосподарських і лісогосподарських шкіл вищого рівня” від 16 червня 2004 року, окреслюючи мету і завдання освітніх закладів відповідного типу, орієнтує передовсім на кінцеві цілі їхньої навчально-виховної роботи й визначає досить широкий обсяг знань, умінь, навичок, здібностей і якостей їхніх випускників, що сукупно складають їхню професійну компетентність, зокрема:

- знання у різних галузях науки і техніки, що уможливають якісне, високоефективне виконання професійної діяльності в сільськогосподарській і лісопромисловій сфері, а також в суміжних областях;
- готовність до навчання в системі вищої освіти, неперервного професійного самовдосконалення, підтримання й підвищення своєї професійної компетентності;
- вміння і навички координації вимог і потреб природних екосистем, економіки і науково-технічного прогресу в плані захисту і поліпшення умов існування, підтримання здорового навколишнього середовища;
- розуміння і дотримання передбачених законами й іншими правовими актами норм і принципів професійної діяльності за відповідним напрямом;
- здатність до швидкого сприйняття, осмислення та критичної оцінки різноманітної інформації наукового і професійно-практичного характеру;
- навички розпізнавання, аналізу й подолання конфліктних ситуацій, готовність до спілкування і співпраці в розв’язанні проблем професійної діяльності;
- вміння передбачати тяглість наслідків своєї діяльності і рішення, усвідомлювати відповідальність за них перед суспільством та майбутніми поколіннями;
- ініціативність та активність у громадських справах, духовно-культурному житті свого народу, прагнення до справедливості, об’єктивності, утвердження демократичних ідеалів, терпимість до чужих думок і переконань;

- знання й розуміння історичних, економічних, політичних, культурних, соціальних засад і принципів функціонування Європейського Союзу, визнання важливості співробітництва країн-членів ЄС з іншими країнами Європи і світу;
- усвідомлення значення іншомовного спілкування в сучасному глобалізованому світі, особливо в полікультурній і багатомовній Європі, та здатність використання іноземних мов у процесі професійних завдань у галузі сільського і лісового господарств на міжнародному рівні;
- вміння об'єктивно оцінювати глобальні проблеми людської цивілізації та їхній вплив на сільське господарство і лісівництво [13, с. 1].

Такі цілі освітньої діяльності сільсько- і лісгосподарських шкіл вищого рівня переконливо доводять неабияку далекосяжність державної освітньої політики Австрії загалом й особливо в галузі професійної підготовки кадрового забезпечення сільського і лісового господарства, її орієнтацію на актуальні та перспективні потреби суспільства, держави, професійного світу. Послідовність цієї політики, своєю чергою, виявляється у визначенні конкретних умов оптимальної реалізації цих завдань та досягненні перелічених кінцевих цілей професійної підготовки фахівців сільсько- і лісгосподарського профілю, серед них:

- комплексний характер навчально-виховної роботи сільсько- і лісгосподарських шкіл вищого рівня, її різнобічність та багатоаспектність (політичне, релігійне, фізичне, екологічне тощо виховання, вузько-професійна теоретична, практична, виробнича підготовка та ін.);
- раціональний відбір змісту навчання і виховання, його неперервне оновлення відповідно до науково-технічного, суспільного, економічного, культурного розвитку, вимог життя і потреб професійної практики;
- міжпредметна, міждисциплінарна організація освітнього процесу;
- надання переваги ґрунтовному опрацюванню найбільш важливих тем і проблем над поверхневим осягненням їх усієї різноманітності;
- пріоритетність форм і методів проблемно-орієнтованого, проектного навчання, самостійні індивідуальні та самостійні командні, групові роботи учнів над виконанням навчальних завдань [13, с. 2–3].

Навчально-виховний процес в освітніх установах цього типу згідно з параграфом 16 статтею 1 Закону “Про професійну підготовку за сільськогосподарським та лісгосподарським напрямом” від 14 червня 1966 року (в редакції 2014 року) має неухильно охоплювати загальноосвітню та професійну підготовку за відповідним напрямом, при чому остання відповідно до окреслених завдань функціонування цих навчальних закладів неодмінно передбачає як теоретичну, так і практичну складову. Своєю чергою, залучення учнів до практичної діяльності в галузі сільського та лісового господарства в процесі їх професійної підготовки відбувається на основі обов'язкового врахування їхнього віку як важливої передумови допуску до самостійного виконання складних видів робіт чи експлуатації різноманітних технічних засобів [8].

Проведений аналіз доводить, що з метою стандартизації й забезпечення якості освітньої діяльності сільсько- і лісгосподарських шкіл вищого рівня згаданий нормативний документ чітко визначає принципи побудови їхніх навчальних планів, перелік нормативних і вибіркових навчальних дисциплін, обсяги виробничої практики тощо. Зокрема відповідно до параграфу 17 статті 1 навчальний план сільсько- і лісгосподарської школи вищого рівня має передбачати вивчення загальноосвітніх предметів та орієнтованих на подальшу професійну діяльність математичних, природничих, економічних, суспільствознавчих й вузькоспеціальних навчальних курсів [8, с. 7]. Рекомендований Постановою “Про навчальні плани сільськогосподарських і лісгосподарських шкіл вищого рівня” від 16 червня 2004 року навчальний план для лісгосподарських шкіл вищого рівня, містить досить широкий спектр навчальних предметів і міжпредметних дисциплін, представлений у таблиці 1.

Саме за цим навчальним планом сьогодні в Австрії працює лісгосподарська школа вищого рівня у місті Брук-ан-дер-Мур. Ключовим орієнтиром навчально-виховної роботи школи є динамічні потреби економіки й суспільні вимоги, комплексні зв'язки лісгосподарської, деревообробної, економічно-виробничої діяльності й найрізноманітніші аспекти життєдіяльності сучасного суспільства. Відповідно до цього змістово-цільові засади освітнього процесу спрямовані головню на формування професійної компетентності майбутніх працівників лісового господарства, яка охоплює три основні компоненти:

- фахову компетенцію – сукупність теоретичних знань, умінь, навичок, відповідних сучасному стану розвитку різних галузей науки і техніки, що дають змогу здійснювати ефективну професійну діяльність у сфері лісівництва, управління природними територіями, деревообробки, біоенергетики, захисту від небезпечних природних явищ і стихійних лих та інших суміжних областях.
- соціальну компетенцію – уміння розбиратися в соціальних ролях і міжособистісних відносинах, здатність до ефективних комунікативних дій, співпраці у розв'язанні різноманітних проблем професійної діяльності, встановлювати довготривалі партнерські відносини.
- методичну компетенцію чи так звану компетенцію дії – здатність і готовність до цілеспрямованих, планомірних дій в процесі розв'язання професійних завдань у сфері лісгосподарювання, самостійного вибору і застосування методів і способів роботи або стратегій і тактик виконання робочих завдань і проблем, критичної оцінки знайдених рішень [5].

Для досягнення таких цілей освітньо-виховний процес у лісгосподарській школі вищого рівня м. Брук-ан-дер-Мур охоплює чотири основні напрями:

- загальна освіта – навчальний заклад забезпечує комплексну загальноосвітню підготовку, використовуючи сучасні методи і технології навчання як передумови формування системного мислення, здатності до неперервної самоосвіти;
- технологічна підготовка, що передбачає освоєння основних способів лісгосподарювання за допомо-

гою сучасних технічних засобів, формування навичок їх експлуатації;

- екологічне виховання, спрямоване на усвідомлення взаємозв'язку і взаємовпливу всіх природних екосистем, принципів раціонального використання природних, зокрема лісових ресурсів, попередження шкоди і наслідків винятково споживацького лісокористування, мисливства, рибальства тощо;
- економічна освіта, тобто формування вмінь і навичок гнучкої, динамічної лісогосподарської діяльності в умовах загостреної ситуації між охороною навколишнього середовища і виробничо-промисловим використанням природних ресурсів [5].

Система професійної сільсько- і лісогосподарської освіти Австрії у XXI столітті перебуває у стані неперервного розвитку, що декларується як новий імператив з огляду на динамічні вимоги ринку освітніх послуг, економічні, соціально-культурні та соціальні зміни і виклики. Сучасні заклади лісогосподарської освіти намагаються забезпечити якісну, орієнтовану на подальшу професійну практику освіту, яка б уможливила оптимальну реалізацію потенціалу своїх випускників й їх високі шанси на ринку праці. Відтак, поряд з освоєнням класичних сільсько- і лісогосподарських професій, спостерігаємо тенденцію до впровадження нових навчальних програм і планів, спрямованих на підготовку фахівців новітніх галузей, скажімо біоенергетики чи менеджменту сільсько- і лісогосподарських угідь тощо, відповідно до актуальних потреб суспільства й економіки.

Аналіз правової бази функціонування і реформування системи середньої професійної лісогосподарської освіти в Австрії, дає підстави стверджувати, що сьогодні однією з провідних стратегій її подальшої розбудови є, власне, флексибілізація, яка на структурному рівні передбачає поглиблення зв'язків між закладами лісогосподарської освіти для збільшення можливостей переходів та мобільності учнів і студентів, а також подальше урізноманітнення типів закладів професійної підготовки фахівців лісівництва відповідно до вимог суспільства й економіки, ринку праці тощо, на змістово-цільовому рівні – орієнтацію на особистісний розвиток кожного учня, а не на конкретний перелік навчальних предметів, на кінцеві цілі професійної підготовки фахівців лісогосподарства відповідно до сучасних і перспективних норм і завдань цієї галузі, реалізацію компетентнісного та міжпредметного підходів до окреслення цілей і змісту навчально-виховного процесу, на організаційно-методичному рівні – модуляризацію навчального процесу в усіх закладах професійної освіти майбутніх працівників лісового господарства, збільшення частки самостійної роботи учнів, активне впровадження технологій проблемно-пошукового навчання тощо. Усі ці реформи, модернізація освітнього процесу й поліпшення технічного оснащення шкіл й пов'язаних з ними підприємств, на базі яких здійснюється професійна виробничо-практична підготовка працівників різних галузей господарства, усвідомлюються головню як ключ до розв'язання численних проблем охорони довкілля та економічного розвитку й трактуються як своєрідні інвестиції у майбутнє держави і суспільства.

Таблиця 1. Перелік предметів для вивчення в лісогосподарській школі вищого рівня

Навчальні дисципліни		годин у семестрі
<i>а) обов'язкові:</i>		
гуманітарні та філологічні дисципліни		
релігійне виховання		10
німецька мова		11
комунікація і презентація		2
іноземна мова		10
іноземна мова за професійним спрямуванням		4
історія та політичне виховання		5
географія		3
природничо-математичні дисципліни		
прикладна фізика		4
прикладна хімія		4
прикладна біологія		8
прикладна математика		11
нарисна геометрія та САПР		3
хімічно-технологічний лабораторний практикум		2
прикладна інформатика		4
лісогосподарювання та управління природними територіями		
лісівництво та екологія лісів		10
охорона лісів та довкілля		5
мисливство і рибальство		6
сільське господарство і гірське фермерство		2
деревина та біоенергія		6
розвиток лісо- і сільськогосподарської місцевості		3
лісівничий практикум		10
лісоінженерна справа		
лісозаготівельна техніка		10
метрологія й обробка деревини		10
будівництво та альпійські природні лиха		8
підприємництво, управління і право		
економіка		2
підприємництво та бухгалтерський облік		11
маркетинг		2
менеджмент		4
правознавство		3
фізичне виховання		8
виробничі практики		
після 2 н. р.		4
після 3 н. р.		10
після 4 н. р.		4
<i>б) за вибором:</i>		
іншомовна комунікація		10
іноземна мова (друга)		2
комп'ютерна обробка інформації		2
основи менеджменту якості		2
фізичне виховання і спорт		2

Висновки. Система середньої професійної лісівничої освіти Австрії є різноманітною, окремі типи навчальних закладів якої забезпечують підготовку робітничих чи управлінських кадрів лісового господарства, водночас межі між ними залишаються достатньо гнучкими, відкриваючи цим для кожного широкі можливості для неперервного професійного зростання, підвищення компетентності і кваліфікації. Розглядаючи ліс як національне багатство, держава здійснює ретельний контроль і відбір працівників лісового господарства шляхом їх державної атестації при Міністерстві сільськогосподарського, лісового, водного господарства та захисту навколишнього середовища. Така система професійної підготовки сприяє якісному кадровому забезпеченню сфери лісівництва, що, своєю чергою, є запорукою оптимальної реалізації державної політики і завдань із раціонального використання, збереження захисту і відновлення лісових ресурсів країни.

ЛІТЕРАТУРА (REFERENCES TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Вдовенко І.Я. Зміст і методика підготовки майбутніх кваліфікованих робітників лісового господарства : дис... канд. пед. наук : 13.00.04 / Вдовенко Ігор Станіславович ; Чернігівський держ. педагогічний ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 2007. – 228 с.
Vdovenko I.Ya. Zmist i metodyka pidhotovky maibutnikh kvalifikovanykh robotnykiv lisovoho hospodarstva : dys... kand. ped. nauk : 13.00.04 / Vdovenko Ihor Stanislavovych ; Chernihivskiy derzh. pedahohichnyi un-t im. T. H. Shevchenka. – Chernihiv, 2007. – 228 s.
2. Заскалета С.Г. Тенденції професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах Європейського Союзу : Монографія / Світлана Заскалета. – Миколаїв : Іліон, 2013. – 500 с.
Zaskalieta S.H. Tendentsii profesiinoy pidhotovky fakhivtsiv ahrarnoy haluzi v krainakh Yevropeiskoho Soiuzu : Monohrafiia / Svitlana Zaskalieta. – Mykolaiv : Ilion, 2013. – 500 s.
3. Коритко Л.Я. Підготовка фахівців лісового господарства Австро-Угорщини / Лілія Коритко // Університетські наукові записки. – 2011. – № 3. – С. 27–31.
Korytko L.Ya. Pidhotovka fakhivtsiv lisovoho hospodarstva Avstro-Uhorshchyny / Liliia Korytko // Universytetski naukovy zapysky. – 2011. – № 3. – S. 27–31.
4. Якименко О.Г. Шляхи підготовки висококваліфікованих фахівців лісового господарства / Олександр Якименко // Наукові записки Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя. Серія “Психолого-педагогічні науки”. – 2012. – № 3. – С. 140–143.
Yakymenko O.H. Shliakhy pidhotovky vysokokvalifikovanykh fakhivtsiv lisovoho hospodarstva / Oleksandr Yakymenko // Naukovi zapysky Nizhynskoho derzhavnoho universytetu im. Mykoly Hoholia. Seriya “Psykhologo-pedahohichni nauky”. – 2012. – № 3. – S. 140–143.
5. Agrarischer Bildungsbericht 2008. – Wien, BMLFUW, 2008. – 164 S.
6. Buchinger J. Geschichte des land- und forstwirtschaftlichen Schul- und Bildungswesens in Niederösterreich / Josef Buchinger. – Wien, Verein zur Förderung der Forstlichen Forschung in Österreich, 1968. – 332 S.
7. Bundesgesetz vom 3. Juli 1975, mit dem das Forstwesen geregelt wird, Fassung vom 29.10.2014 // Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich. – Nr. 189/2014. – T. I. – S. 1–67.
8. Bundesgesetz vom 14. Juli 1966, mit dem Bestimmungen über die land- und forstwirtschaftlichen Lehranstalten des Bundes getroffen werden, Fassung vom 3.10.14 // Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich. – Nr. 48/2014. – T. I. – S. 1–12.
9. Fink K. Das land- und forstwirtschaftliche Schulwesen in Österreich / Karl Fink // Agrarische Rundschau. – 1969. – H.4. – S. 42–47.
10. Hafner F. Das forstliche Schulwesen Österreichs 1918–1972 / Franz Hafner // Osterreichische Forstzeitung. – 1972. – Nr. 2023. – S. 5–12.
11. Modularisierungsansätze in der Berufsbildung: Deutschland, Österreich, Schweiz sowie Großbritannien im Vergleich / Matthias Pilz (Hrsg.). – Bielefeld, W. Bertelsmann Verlag, 2009. – 190 S.
12. Schellenbacher J. Das land- und forstwirtschaftliche Bildungswesen in Österreich / Josef Schellenbacher. – Wien, Wiener Universitätsverlag, 1991. – 285 S.
13. Verordnung der Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur über die Lehrpläne für höhere land- und forstwirtschaftliche Lehranstalten vom 16. Juni 2004 // Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich. – Nr. 331/2004. – T. II. – S. 1–139.
14. Welan M. Die Universität für Bodenkultur Wien: Von der Gründung in die Zukunft 1872–1997 / Manfred Welan, Paulus Ebner. – Wien ; Köln ; Weimar, Böhlau Verlag, 1997. – 289 S.

Podolyak Z. Professional education of an administrative personnel for the forestry sector in the forestry schools of Austria

Abstract. The article focuses on the theory and practice of professional education of administrative personnel for the forestry sector in Austria. On the basis of the legal framework of the Austrian forestry schools the structural, organizational, content-targeted and methodological foundations of the professional training process of future specialists in the forest management and administration have been determined. The leading strategies of the modernization of the educational activities of the Austrian forestry schools have been characterized.

Keywords: system of forestry education in Austria, administrative forestry staff, professional education, forestry school of higher / lower level

Подольак З.Р. Профессиональная подготовка управленческих кадров для лесоводческой отрасли в лесохозяйственных школах Австрии

Аннотация. Статья посвящена рассмотрению теории и практики подготовки управленческих кадров для лесохозяйственной отрасли в Австрии. На основании анализа нормативно-правовой базы функционирования лесохозяйственных школ Австрии определены структурно-организационные, содержательно-целевые и методические основы процесса профессиональной подготовки будущих специалистов по управлению лесоводческой сферой. Охарактеризованы ведущие стратегии модернизации учебно-воспитательной деятельности австрийских лесохозяйственных школ в современных условиях.

Ключевые слова: система лесохозяйственного образования Австрии, управленческий персонал лесохозяйственной отрасли, профессиональная подготовка, лесохозяйственная школа высшего / низшего уровня